

HOOFDSTUK 1

Over schuimende sneakers en een dwaze droom

'W

at een pietenweer,' verzuchtte Tessa, chagrijnig door een

spleet van haar eenpersoonstentje glurend. 'Hoe krijg ik straks alles droog mijn rugzak in?'

Studente psychologie Tessa Treurniet, eenentwintig jaar, reisde liftend door Frankrijk voor haar veldonderzoek naar de argumenten van chaffeurs om lifters mee te nemen en tegelijk ook hun ervaringen op te tekenen. Tessa was altijd dol op Frankrijk geweest, kende de taal redelijk goed, en toen haar moeder zich - ongewild - had laten ontvallen ooit door Frankrijk te hebben gelift was Tessa niet meer te houden geweest. Ze moest en zou in haar moeders voetsporen treden. Bovendien had ze zich suf gepiekerd over een onderzoeksthema, en nu had ze er een. Een cool staaltje van het nuttige met het aangename verenigen, van messen die aan twee kanten snijden, van twee vliegen in één klap, et cetera.

Ouders zouden echter geen liefhebbende ouders zijn als ze niet hevig geprotesteerd zouden hebben. Hun enige dochter, een mooie meid bovendien, in haar eenje op die manier op reis? Dat was toch zeker de goden verzoeken?

'Had ik het maar nooit gezegd!' had haar moeder vertwijfeld uitgeroepen, haar handen theatraal in de lucht geheven.

'Daar komt niets van in,' had haar vader kortaf opgemerkt, heftig zijn wijsvinger voor Tessa's neus zwaaiend. 'Ik wil niet dat mijn dochter

door een of andere griezel... Nou ja, ik durf niet eens te denken aan de gruwelijkheden die mijn meisje zou kunnen overkomen.'

Na een stiefkwartiertje brommen, tegenpruttelen, knorren, tieren, waarschuwen en zuchten had haar vader zijn hoofd en schouders moedeloos laten hangen, en was haar moeder hoofdschuddend op een stoel neergeploft.

Niet zonder ontroering had Tessa het tafereel gadeslagen. Ze was immers oud genoeg om te beseffen dat ze het alleen maar goed met haar voorhadden. 'Paps, mams, vertel. Hoe oud ben ik ook alweer?'

Daarvan hadden haar ouders even niet terug gehad.

'Heb jij enge dingen meemaakt, mama?' vroeg ze vervolgens. 'Zo ja, dan heb je ze in ieder geval overleefd,' besloot Tessa grinnikend.

'Nee, klopt. Maar ja, de tijden zijn veranderd! Bovendien reisde ik samen met je tante Janneke, en met zijn tweeën sta je sterker. Het is gevaarlijk. Je hoort zulke nare dingen.'

'Ook in jouw tijd liepen er gekken rond, mamsie, maar je vindt ze niet op iedere hoek van de straat en ook niet achter ieder stuur van een auto of vrachtwagen.'

Toen Tessa liet weten de reis van haar moeder te willen volgen, dus haar onderzoek in Frankrijk te willen doen, kreeg haar vader het helemaal Spaans benauwd. 'Waarom niet gewoon je onderzoek beperken tot ons kikkerlandje?' vroeg hij hoofdschuddend. 'Ken je dat boek van Tim Krabbé? Het gouden ei? Dat verhaal over die ontvoering bij een benzinstation langs de autoroute in Frankrijk?'

'Ja, pap, ken ik. Een horrorstory. Br. Nachtmerries van gehad! Maar dat is fictie. Verkeerd voorbeeld dus.' Tessa bleef rustig maar voelde het ongeduld in zich opborrelen. Zo gaat dat nu eenmaal: wil je iets dolgraag, dan word je blind en doof voor welke negatieve kant ervan dan ook.

'Mocht zich een probleem voordoen, dan zal de bewuste persoon erachter komen dat er met mijn B-niveau kickboksen niet te spotten valt,' besloot ze een tikkeltje feller dan ze had bedoeld.